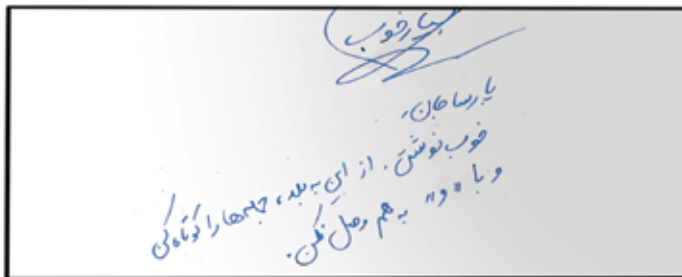

پارسا: علی هم نویسنده‌ی خوبی‌ه! آخه اونم بسیار خوب شده!

بذار برات توضیح بدم.

پارسا مان
خوب نوشتن. از این بده، چهارم رو توی
و با «و» بهم وصل کن.

پارسا نوشتن رو خیلی دوست داره.

پارسا نویسنده‌ی خوبیه. به نظرم در آینده نویسنده‌ی بزرگی بشه.

دو بار که انشا ننوشت. به بارم سه خط نوشت. فقط این دفعه درست و حسابی انشا نوشته بود.

پس یعنی انشای من بهتر از علی بود؟

آفرین! حالا به بار که علی انشای درست و حسابی نوشته، نباید نتیجه‌ی خوب بگیره که تشویق بشه و دفعه‌ی بعدم انشاش رو خوب بنویسه؟

خودم می‌دونم، به خاطر ریاضیمه که بلد نبودم!

انشاهای قبلی علی رو یادته؟ اونا بهتر بودن یا انشای آخرش؟

یعنی به ریاضی هیچ ربطی نداره. به علی هم کاری ندارید. پارسا باید نسبت به قبل خودش بهتر بشه و اشکالاتش رو برطرف کنه.

یادم رفته بود!

در ضمن، هر دانش‌آموزی و هر درسی جای خودش رو داره. یادت باشه!

معلومه خوب. من انشای علی رو با انشاهای قبلی خودش مقایسه کردم و نمره‌ی بهتری بهش دادم. اما تو نه. یادته بهت گفتم جمله‌ها رو کوتاه بنویس، همش با «و» اون‌ها رو به هم وصل نکن؟

در سند برنامه‌ی درسی ملی، اصلی هست با عنوان «توجه به تفاوت‌های فردی». بر اساس این اصل، برنامه‌های درسی و تربیتی، باید ضمن تأکید بر ویژگی‌های مشترک، به تفاوت‌های ناشی از محیط زندگی (شهری، روستایی، عشایری، فرهنگی و جغرافیایی)، جنسیتی و فردی دانش‌آموزان (استعدادها، توانایی‌ها، نیازها و علاقه‌ها) توجه کند و از انعطاف لازم برخوردار باشد.

دو کلام حرف حساب!

چه معنی دارد فردی را با دیگران مقایسه کنیم! هر کس قابلیت‌های خود را دارد و به نسبت همان‌ها باید پیشرفت کند. خوش‌بختانه، در آموزه‌های امروزی، سنجیدن دانش‌آموز با هم‌کلاسی‌ها و واداشتن او به رقابت با دیگران، دیگر جایی ندارد!